

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Posiedzenie Sejmu PRL

Sejm uchwalił ustawy: o zmianie Konstytucji PRL i o Najwyższej Izbie Kontroli

WARSZAWA (PAP) — Sprawozdawcy Sejmowi PAP relacjonują: Posiedzenie, które rozpoczęło się o godz. 10.00 otworzył wiceprezesa Sejmu Andrzej Werblan...

Przystąpiono do pierwszej grupy spraw — noszą one charakter ustrojowy — związane z nowym podziałem władzy...

Pos. Adam Łopatka (PZPR), zabierając jako pierwszy głos w dyskusji, scharakteryzował zagadnienia wynikające z nowego ustroju państwa...

Podkreślając, że projekty ustaw zmierzają do umocnienia i urealnienia w sferze gospodarczej — budżetowej funkcji kontrolnych Sejmu...

Właściwe korzystanie z dźwigni gospodarczej, to jest w tym celu, aby osiągnąć wzrost gospodarczy...

Międzynarodowy „okrągły stół” dziennikarzy

MADRYT (PAP) — Korespondent PAP, Jan Dziedzic pisze:

W stolicy Hiszpanii rozpoczęły się obrady „okrągłego stołu” dziennikarzy z 35 krajów KBWE...

Rozmowy ZSRR — USA — W. Brytania

GENEWA (PAP) — W drodze odbyło się w Genewie spotkanie delegacji ZSRR, USA i W. Brytanii...

CIĄG DALSZY NA STR. 2

Spotkanie St. Kani z członkami partii Huty „Warszawa”

WARSZAWA (PAP) — W atmosferze szczernej i otwartej dyskusji, przebiegało spotkanie I sekretarza KC PZPR Stanisława Kani z oddziałową organizacją partyjną walcowni...

Sens i wnioski z tej dyskusji są jednoznaczne: nie ma odwrotu od przyjętego przez partię kierunku...

Zygmunt Najdowski I sekretarzem KW PZPR w Toruniu

TORUŃ (PAP) — W pierwszym punkcie obrad KW PZPR w Toruniu, I sekretarz KW — Bolesław Kapitan zwrócił się z prośbą o zwolnienie go z tej funkcji...

Na stanowisko I sekretarza KW PZPR w Toruniu, obecny na plenum sekretarz KC PZPR — Zdzisław Kurowski...

W obradach wzięli udział przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej PZPR — Jerzy Ruszyński...

Klub Poselski ZSL widząc w zgłoszonych projektach aktywność ustawodawczą dalszy krok w kierunku przywrócenia rangi Sejmu...

Pos. Łukasz Balcer (SD) przypomniał, że po raz szósty w Polsce Ludowej Sejm obraduje nad sprawami kontroli państwowej...

Przemówienie posła S. Zawadzkiego oraz wystąpienia: wicepremiera H. Kisiela i ministra Finansów M. Krzaka zamieszczamy — na str. 3

Nowy etap rokowań rozbrojeniowych USA — ZSRR

WASZYNGTON (PAP) — Krespondent PAP, Stanisław Głabinski pisze: Departament Stanu w Waszyngtonie poinformował...

W kolach politycznych Waszyngtonu z rozpoczynającymi się rokowaniami łączy się również wiele nadziei, jak i obaw...

Poważne trudności następcy już samo sprzeciwienie, jakie bronie mają być przedmiotem rokowań...

Manewry NATO na Bałtyku

KOPENHAGA (PAP) — W zachodniej części Bałtyku u wybrzeży RFN i Danii odbywają się obecnie manewry sił morskich kilku państw NATO...

Wyrok za nadużycia

WARSZAWA (PAP) — Sąd Wojewódzki w Warszawie ogłosił wyrok w sprawie Teresy Czyż b. zastępcy głównego księgowego w NBP PKO...

Konkurentka „Nessie”

PERIN (PAP) — Szkołki potwór z jeziora Loch Ness dostrzeżony został również na Antypodach — w kraterowym jeziorze na granicy chińsko-koreańskiej...

Ponad 100 tysięcy osób wzięło udział 8 bm. w wieloletniej manifestacji zorganizowanej w Paryżu na znak protestu przeciwko narastaniu fali antysemityzmu we Francji. CAF — AP — telefoto

70 rocznica urodzin Gus Halla

WARSZAWA — I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania przesłał sekretarzowi generalnemu KP USA Gusowi Hallowi serdeczne życzenia z okazji 70-letniej rocznicy urodzin.

Hafez Asad w Moskwie

MOSKWA — W środę przybył do Moskwy z oficjalną wizytą przyjaciel sekretarza generalnego BAAS, prezydent Syrii Hafez Asad.

Narada komunistów Europy Zachodniej

BRUKSELA — Wczoraj po południu w stolicy Belgii rozpoczęło się dwudniowe spotkanie przedstawicieli zachodnioeuropejskich partii komunistycznych.

Kohl przewodniczącym frakcji CDU/CSU

BONN — Podczas inauguracyjnego posiedzenia 7 bm. frakcja parlamentarna CDU/CSU ponownie wybrała przewodniczącym Helmuta Kohla.

Atak na Ugandę

DAR ES-SALAM — Według miarodajnych źródeł w Dar es-Salam, sily proimperialistyczne, których obóz znajdują się w południowym Sudanie...

Trwa konflikt irańsko-iracki

Intensywne działania lotnictwa

BEJRUT, TEHERAN (PAP) — Walki między Irakiem i Iranem trwają z nieustającą siłą. Jak informuje opublikowany w Bagdadzie komunikat...

Gigantyczny marsz

MOSKWA (PAP) — Jurij Szimielki, 37-letni dziennikarz, współpracownik radiostacji „Okean” we Władywostoku zakończył w Kalingradzie gigantyczny marsz...

II liga Jagiellonia — Gwardia 0-5

Wczoraj w Białymstoku odbyło się piłkarskie spotkanie w ramach rozgrywek o mistrzostwo II ligi, w którym Jagiellonia przegrała z Gwardią Warszawa 0:5 (0:3). Bramki dla gości strzelił w 7 min. — Banaszkiewicz, w 17 i 27 min. — Baran, w 65 i 89 min. — Dziekanowski.

182 doby w kosmosie

Dobiegają końca badania na orbicie

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS donosi z ośrodka kierowania lotem, że radziecki kosmonauta, Leonid Popow i Walery Riumin, którzy przebywają 182 doby na orbicie...

Kosmonauta wymieniają poszczególne bloki systemów pokładowych stacji na bloki dostarczone przez stację „Progress 11”...

pogoda

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTW: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego. DZIŚ — w ciągu dnia zachmurzenie zmienne i miejscami przelotne opady deszczu...

Przemówienie posła S. Zawadzkiego

Idea bezpośredniego podporządkowania Najwyższej Izby Kontroli — Sejmowi nie jest nowa, ma w historii polskiego parlamentaryzmu długą tradycję. Sprawy o tym, jak w tym czasie przesyłać do naszej historii, jako okresy wypaczeń socjalizmu.

Tak mocno zaakcentowana na VI Plenum KC PZPR konieczność przeciwdziałania się każdemu przypadkowi nieuczciwości i nadużyć ma szczególne znaczenie. Wszystko więc wskazuje na coraz większe znaczenie kontroli państwowej i społecznej w naszym kraju.

Sprawa pozycji ustrojowej NIK nie jest sprawą abstrakcyjną i czysto doktrynalną, jest sprawą o dużym znaczeniu politycznym, gospodarczym i społecznym.

Propozycje w dniu dzisiejszym zmianie pozycji ustrojowej NIK przyswajają trzy cele:

- podniesienie rangi Sejmu, podniesienie rangi kontroli państwowej i zwiększenie jej efektywności,
- wzmocnienie całego systemu kontroli państwowej i społecznej.

Pragnę się zatrzymać przede wszystkim na znaczeniu tych zmian dla podniesienia rangi Sejmu, który to motywu był szczególnie mocno eksponowany w debacie sejmowej 5 września br. Motyw ten przeważał się przez całą VII kadencję Sejmu, co znalazło wyraz przede wszystkim w sprawozdaniach komisji Sejmu za VII kadencję, które niemal jednomyślnie stawiały sprawę podporządkowania NIK — Sejmowi, jako ważną przesłankę podniesienia rangi Sejmu i zwiększenia skuteczności działania komisji.

Temat ten był z taką ostrością wysuwany przede wszystkim dlatego, że o możliwości wpływania przez określony organ państwowy na rzeczywistość społeczną decyduje — w poważnym stopniu — stopień jego poinformowania. Sejm już od dość dawna nie opiera się wyłącznie na informacjach pochodzących od naczelników organów administracji, lecz sięga do innych źródeł takich, jak np. opinie rad narodowych i ich komisji, organizacji społecznych, instytutów naukowych, wybitnych ekspertów. Ważne znaczenie mają w pracach Sejmu opinie wojewódzkich zespołów poselskich, komisji Sejmu, uwagi ich zespołów kontrolnych, wiedza i doświadczenie indywidualnych posłów operujące się m. in. na ich kontaktach z wyborcami. Wśród źródeł informacji szczególne miejsce zajmuje informacja NIK.

Podległość NIK Sejmowi oznacza przede wszystkim zwiększenie wpływu Sejmu na kierunki kontroli NIK — wię-

szę ich szarmonizowanie i zsynchronizowanie z kierunkami kontroli Sejmu, jak również znacznie szerszą możliwość korzystania z kontroli NIK, niż to było możliwe w jego wcieleniu administracyjnym.

W przedłożonych projektach proponowane są następujące rozwiązania prawne.

— Sejm określa podstawy prawne działania NIK poprzez Konstytucję oraz ustawę o NIK.

— Sejm powołuje i odwołuje prezesa NIK, który uczestniczy w posiedzeniach Sejmu, a także odpowiada przed Sejmem za sprawowanie swojego urzędu oraz za podległych mu pracowników.

— Sejm ma prawo zlecenia NIK przeprowadzenia określonych kontroli, a jednocześnie ustosunkowywania się do określonych planów kontroli NIK.

— Sejm otrzymuje całościową informację będącą wynikiem kontroli NIK.

— Dalsze umocnienie wizerunku i współdziałanie między komisjami Sejmu a NIK w wyniku pełnego włączenia przedstawicieli NIK w prace komisji zarówno na ich posiedzeniach, jak i w toku przeprowadzanych przez nie kontroli.

— NIK może i powinien sygnalizować Sejmowi problemy społeczno-gospodarcze i organizacyjno-prawne związane z działalnością organów administracji państwowej, które — zdaniem NIK — powinny być przez Sejm rozpatrzone.

— NIK przedkłada Sejmowi wyniki z ustaleń kontroli zarządku dotyczące odpowiedzialności osób zajmujących kierownicze stanowiska w administracji państwowej.

— Sejmogółowy tryb współpracy Sejmu z NIK określa regulamin sejmowy. Trzeba przy tym zaznaczyć, że częściowe formy współpracy między NIK a Sejmem nie wpłynęły na zakres uprawnień Rady Państwa w stosunku do NIK.

Można więc stwierdzić, że funkcja kontroli państwowej, która w świetle ustawy z 1976 r. została potraktowana jako funkcja zarządku państwowego (i w oparciu o to założenie podporządkowana Radzie Ministrów, a właściwie jej prezesowi), stanie się funkcją władzy państwowej.

Drugim celem jest podniesienie rangi kontroli państwowej i zwiększenie jej efektywności. Projektowane rozwiązania odchodzą od poprzednich postanowień zarówno Konstytucji, jak i ustawy, które przyznawały Radzie Ministrów kierownicze uprawnienia wobec NIK. Rozwiązania te — choć wprowadzone pod hasłem zwiększenia efektywności kontroli — przyczyniały się do jej poważnego osłabienia. Wiąże się z tym propozycja zrezy-

nowania z powoływania prezesa NIK w skład Rady Ministrów w charakterze jej członka. Prezes NIK będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach rządu, ale jest to udział w zupełnie innym charakterze, bez współodpowiedzialności za prace rządu.

Powyższe rozwiązanie, uniemożliwiające NIK od rządu, nie oznacza zerwania więzi, które są niezbędne dla zapewnienia efektywności kontroli. W świetle przedłożonych projektów może zgłaszać wnioski w sprawie przeprowadzenia przez NIK określonych kontroli. Rząd ma również zapewnić do pomocy w sprawach, wniosków i informacji z zakresu kontroli NIK, tak aby mógł wyłączać z nich wnioski dla prawidłowego ukierunkowania działań administracji.

Przedłożony projekt zmierzający do przywrócenia zasady kolegialności w działaniu NIK i proponuje powołanie kolegium NIK, które będzie miało wpływ na podstawowe kierunki działania NIK. Kolegium istniało w systemie organów NIK również w latach 1957—1976, lecz było ono złożone wyłącznie z pracowników NIK. Projekt obecny stwarza możliwość powołania do kolegium również innych osób — działaczy politycznych, społecznych wybitnych fachowców. Tego rodzaju skład kolegium mógłby zapewnić znacznie bardziej wszechstronny punkt widzenia na wyniki i wnioski z przeprowadzanych przez NIK kontroli, warto podkreślić, iż osoby wchodzące w skład kolegium NIK będą w sprawowaniu swych funkcji niezawisłe.

Projekt zmian regulaminu Sejmu przewiduje m. in. iż wnioski w kwestii udzielenia rządowi absolutorium, będzie zgłaszać — jak obecnie — Komisja Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów korespondując z uwag NIK, jak również uwag zgłaszanych przez komisje Sejmu. Przewiduje się przy tym, iż procedura uchwalenia tego absolutorium będzie dwustopniowa i można będzie wnieść również o udzielenie absolutorium rządowi z wyłączeniem określonych członków Rady Ministrów. Propozycja powyższa stanowi istotne novum w porównaniu z obecnym stanem prawnym. Wynika ona z dotychczasowych doświadczeń, które wskazują, iż tego rodzaju środek prawny jest niezbędny dla uźródłowienia stosunku Sejmu nie tylko do rządu jako całości, ale i do poszczególnych członków Rady Ministrów.

Trzecia istotna zmiana, która powinna przyczynić się do podniesienia rangi i zwiększenia efektywności kontroli państwowej

wej polega na umocnieniu pozycji kontrolerów NIK.

Projekt ustawy wyraźnie rozgranicza podstawowe funkcje kontrolne NIK w odniesieniu do działalności naczelników, centralnych i terenowych organów administracji państwowej oraz podległych im przedsiębiorstw, zakładów i przedsiębiorstw z udziałem od kontroli państwowej i społecznej.

Utrzymane będą więzi między kontrolą NIK a formami resortowej kontroli we wnętrzu administracji.

Ogniowem terenowym NIK zostaje przywrócona dawna nazwa delegatur, zostają również zapewnione ściśle powiązania NIK z radami narodowymi stopnia wojewódzkiego i ich komisjami.

NIK została również zobowiązana do ścisłego współdziałania z formami kontroli społecznej. Oznacza to przede wszystkim obowiązki współpracy NIK z komitetami kontroli społecznej przy radach narodowych, z organami kontroli związków zawodowych i organizacji społecznych, a także z różnymi formami samorządu społecznego (tzn. przede wszystkim samorządu robotniczego, wiejskiego, spółdzielczego i samorządu mieszkańców).

W ukształtowaniu jednolitego systemu kontroli państwowej i społecznej NIK przypada szczególna rola. Nie może ona jednak polegać na centralizowaniu funkcji kontrolnych, a na trosce o prawidłowy podział zadań kontrolnych między różne formy kontroli, na ich inspirowanie i współdziałanie. W tej dziedzinie istnieją jeszcze olbrzymie rezerwy, a ich uruchomienie w obecnym okresie pozwoliłoby na usunięcie wielu słabostí, zlikwidowanie wielu źródeł marnotrawstwa społecznego, wielu hamulców inicjatywy społecznej.

Prezentując Wysokiemu Sejmowi projekty obu ustaw i zmian w regulaminie, pragnę wyrazić przekonanie, że będą one stanowić ważną gwarancję instytucjonalną konsekwentnego realizowania wartości socjalizmu oraz zapewnienie jednolitego kierunku rozwoju socjalistycznego budownictwa.

Poseł — sprawozdawca zgłosił autokorektę do projektu zmiany w Konstytucji, w jej art. 35. W myśl tej autokorekty, NIK przedstawia Sejmowi nie tylko uwagi do sprawozdań Rady Ministrów z wykonania NPSG i budżetu państwa, ale także analizę wykonania budżetu państwa. Konsekwencją tej poprawki w Konstytucji będą poprawki w kilku artykułach projektu ustawy o NIK oraz regulaminu sejmowego.

nowana na rzecz tych województw, w których powstana realna możliwość zwiększonego wykonawstwa w budownictwie mieszkaniowym.

Rząd zamierza bardziej skutecznie popierać indywidualne budownictwo mieszkaniowe. Uznaję wystawne szerokie postulaty ludzi pracy, rząd zwiększył w roku 1981 ilość czasu wolnego w drodze wprowadzenia pięciodniowego tygodnia pracy.

Oceniamy, że istnieje techniczno-organizacyjne możliwości pełnego lub prawie pełnego wyrównania skutków wprowadzonych zmian w czasie pracy pod warunkiem znalezienia odpowiednich rozwiązań, które pozwoliłyby skoryzować uzasadnione postulaty załóg z utrzymaniem osiągniętego poziomu produkcji.

Realizacja społecznych celów planu na rok 1981 zależeć będzie w zasadniczy sposób od wzrostu produkcji materialnej, jej efektywności oraz od prawidłowej budowy planu.

Wśród zadań w sferze produkcji szczególną rangę będzie miały związane z nadzórstwem sprawami poziomu życia i wyżywienia narodu, program rozwoju produkcji rolniczej i całej gospodarki żywnościowej. Jego realizacja wymaga wzrostu nakładów inwestycyjnych na rzecz gospodarki żywnościowej, zwiększenia zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji oraz rozwoju potencjału przemysłu spożywczego.

Na VI Plenum KC PZPR wyraźnie potwierdzona została zasada trwałości i stabilności gospodarowania przez

każdego rolnika na swoim warszacie rolnym.

Dążyć się będzie do zapewnienia opłacalności produkcji i oddziaływania na jej strukturę przy pomocy środków ekonomicznych. Rząd przewiduje dokonanie w I kwartale 1981 r. podwyżki cen skupu mleka i żywca wołowego.

W pracach nad planem na rok 1981 szczególnie wiele uwagi poświęcamy sprawie zwiększenia zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji. Przy rozdziale tych środków zamierzamy kierować się wkładem gospodarstw w wyżywienie narodu i efektywnością wykorzystania środków produkcji.

Ważnym kierunkiem działania na rzecz zmniejszenia napięcia powinno stać się wstrzymanie realizacji szeregu najważniejszych, bardzo kapitałochłonnych inwestycji o długich cyklach realizacji i zmniejszenie nakładów inwestycyjnych w r. 1981 o około 100 mld zł.

Głównym zadaniem w przemyśle powinno stać się jak najlepsze wykorzystanie przemysłowego potencjału produkcyjnego. Możliwość wzrostu produkcji zależeć będzie w dużym stopniu od możliwości zaopatrzenia w surowce, materiały i elementy kooperacyjne z produkcji krajowej i z importu. Mamy nadzieję — na zasadach wzajemności — dostawy wielu potrzebnych nam surowców i materiałów z bratnich krajów socjalistycznych, a zwłaszcza z ZSRR na poziomie określonym w umowach wieloletnich. Dostawy surowców z krajów

kapitalistycznych w roku 1981 zależeć będą od naszej sytuacji płatniczej. Rząd będzie podejmował wszechstronne starania o zapewnienie importu surowców niezbędnych do lepszego wykorzystania istniejących zdolności produkcyjnych.

Jeżeli w toku prac nad planem możliwe będzie określenie w planie na rok przyszły poziomu wydobycia węgla powyżej 200 mln ton, produkcji miedzi około 400 tys. ton oraz produkcji szeregu dalszych wyrobów na poziomie nie niższym lub nieco wyższym niż w roku bieżącym, to — przy jednoczesnym pomysłowym rozwiązaniu problemów płatniczych i kredytowych — można będzie przysiąc na rok przyszły wzrost produkcji przemysłowej o 3—4 proc., wzrost dochodu narodowego o 1—1,5 proc., wzrost spożycia o około 2 proc., a także poprawę salda obrotów towarowych w handlu zagranicznym o ponad 2 mld zł dew. w stosunku do roku bieżącego, przy czym w obrotach z krajami kapitalistycznymi osiągniemybyśmy saldo dodatnie.

Gdyby natomiast nie udało się zapewnić niezbędnego poziomu wydobycia węgla i produkcji innych surowców, lub też gdyby nie udało się osiągnąć niezbędnego importu surowców — materiałowego, to mogłoby okazać się konieczne przyjęcie w planie przyszłego roku niższego poziomu dalszej produkcji z wyjątkami związanymi z tym konsekwencjami dla wytworzonego docho-

du narodowego i dla realizacji celów społecznych. Takiej ewentualności musimy się zdecydowanie przeciwstawić.

Liczymy, że załogi zakładów przemysłowych wnikliwie rozpatrzą wszelkie możliwości zwiększenia produkcji. Realizacja tych inicjatyw produkcyjnych stanowić będzie niezmienne ważną przesłankę reformy gospodarczej zwiększającej samorządność przedsiębiorstw i ich obywatelską odpowiedzialność za wyniki produkcyjne i ekonomiczne.

Jeszcze raz chcę podkreślić — kontynuował mówca — że opracowanie tego planu nie jest łatwe, bo sytuacja gospodarcza kraju jest bardzo trudna i osiągnięcie przedstawionych dziś celów wymagać będzie ogromnego wysiłku całej gospodarki narodowej, wszystkich ludzi pracy. Rząd intensywnie kontynuuje prace mające na celu ukształtowanie wewnętrznej spójnej i zbilansowanej koncepcji planu na rok przyszły. Wiele zależeć będzie od przywrócenia i utrzymania aktywności produkcyjnej i całej gospodarki narodowej oraz od uzyskania rzeczywistej poprawy efektywności gospodarowania. Gdyby bowiem w miejsce dobrego rytmu produkcji nadal powtarzały się strajki, mogłoby to grozić trudną do opanowania dezorganizacją życia gospodarczego kraju. Sprawa najważniejszą jest działanie na rzecz wyjścia z gospodarczego impasu. Wyjście na prostą drogę dalszego rozwoju wymaga zaś wyjątkowej, rozumnie kierowanej pracy całego społeczeństwa.

Wystąpienie wicepremiera H. Kisiela w sprawie wstępnych założeń NPSG na 1981 rok

Uogólniając doświadczenia Sejmu VII kadencji, Komisja Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów oraz inne komisje sejmowe postuluowały, aby rząd wcześniej i szerzej informował posłów o podstawowych problemach przygotowawczego projektu planu, umożliwiając im w ten sposób współuczestnictwo w tworzeniu jego koncepcji. Spełniając ten postulat rząd przedłożył Wysokiej Izbie pismą „Informację o kierunkach i podstawowych problemach prac nad NPSG na rok 1981”. Opracowanie to zostało oparte na dotychczasowych pracach nad planem.

Od pierwszych dni września podjęliśmy prace nad planem na rok 1981, kierując się przy tym dążeniem do przywrócenia priorytetowej rangi celów społecznych oraz do powstrzymania nasilającego się w ostatnich latach procesu narastania dysproporcji i braku równowagi w gospodarce. Prace te są tym trudniejsze, że obecnie mamy do czynienia ze szczególnie niepomyślną sytuacją gospodarczą i z wieloma zagrożeniami.

Już od kilku lat mamy do czynienia z pogłębiającym się brakiem równowagi rynkowej, znajdującym odbicie w narastających niedoborach szeregu towarów i trudności zaspokojenia popytu na niektóre rodzaje usług.

Wielu kłopotów przysporzyło nam również od wielu lat zadłużenie zagranicę. Bieżące spłaty kredytów i odsetek absorbują przeważającą część przychodów uzyskiwanych z eksportu.

Bardzo niekorzystnie kształtuje się sytuacja inwestycyjna. Front inwestycji został rozciągnięty zbyt szeroko; powoduje to nadmierne wydłużenie czasu realizacji wielu przedsięwzięć i zmniejszenia znacznej części dochodu narodowego. Nieprzewidywalna była i jest struktura realizowanych inwestycji, obejmująca zbyt mało przedsięwzięć skierowanych na rozwój gospodarki żywnościowej i produkcji rynkowej.

Ten stan nierównoważenia gospodarki narodowej pogłębiał został osłabionym rytmem produkcji. W sierpniu wydajność pracy w przemyśle spadła o 9 proc. w stosunku do ub. roku, a we wrześniu o ponad 6 proc. Spowodowało to już straty w produkcji wynoszące ponad 50 mld zł.

Szczególnie dotkliwie społecznie są trudności rynkowe. Występuje zjawisko wyraźnego większego wzrostu przychodów pieniężnych ludności niż dostaw towarów. Ocenia się, że w bieżącym kwartale niedobór towarów i usług może wynieść ok. 50 mld zł.

W celu zlagodzenia istniejących niedoborów towarów w wyniku dodatkowych uzgodnień z ZSRR i niektórymi innymi krajami socjalistycznymi, które przysły nam z pomocą, otrzymamy w IV kwartale br. na warunkach kredytowych, dodatkowe dostawy zwłaszcza artykułów żywnościowych. Poza tym uzyskamy z tych krajów dodatkowe dostawy niektórych artykułów przemysłowych i surowców do ich produkcji np. bawełny, apatytów i in.

Jednocześnie rząd podjął kroki zmierzające do zwiększenia źródeł krajowych podaży szeregu artykułów spożywczych powszechnego użytku i zapewnienia ciągłości ich podaży. Dotyczy to m. in. maki, kaszy, makaronu, tuszówczy roślinnych i in. Mimo trudnej sytuacji w wydobyciu węgla rząd podjął także decyzję o zwiększeniu w br. dostaw węgla dla ludności o około 1 mln ton. Przeznaczono także dodatkowe środki dewizowe na import 50 tys. ton mięsa i niektórych artykułów konsumpcyjnych oraz surowców dla produkcji rynkowej z krajów kapitalistycznych.

Tak więc rząd podejmuje wszystkie dla zrealizowania zobowiązań wynikających m. in. z podpisanych porozumień ze strajkującymi załogami. Jednakże wysiłki te nie są dostatecznie wspierane wzrostem aktywności produkcyjnej w przemyśle, pomimo, że przy podpisywaniu porozumień podkreślono, że warunkiem ich realizacji jest bar-

dziej wydajna i lepsza praca. Dlatego też dalsze możliwości zlagodzenia trudności rynkowych zależą od inicjatywy i wkładu załóg zakładów produkcyjnych na rynek krajowy, a także od zwiększenia podaży poszukiwanych przez ludność różnych rodzajów usług.

Trudnym elementem sytuacji rynkowej — i trzeba to otwarcie powiedzieć — będzie jednak zaopatrzenie w żywność, a w tym także w niektóre podstawowe produkty takie jak mięso, masło i cukier. Jest to związane z cyklem, który jest związane z wyjątkowo niekorzystnymi w okresie roku cenami i jego przetworów oraz znacznie zaostrowszą kontrolę ruchu cen.

Realna wartość dokonywanych podwyżek i ich społeczna ocena zależeć będą od tego, w jakim stopniu zdołamy zapewnić zrównoważenie dodatkowego strumienia pieniężnego odpowiednio zwiększoną podażą towarów i usług. Staje się to centralnym, a zarazem wyjątkowo trudnym zadaniem planu.

Oceniamy, że w najlepszym przypadku wzrost podaży towarów i usług w roku przyszłym zdoła umożliwić zwiększenie spożycia z dochodów osobistych ludności o ok. 2 proc. Będziemy dążyli do zrealizowania podstawowego zadania, jakim jest ochrona osiągniętego poziomu życia, zwłaszcza rodziny gorzej sytuowanych. W ogólnie znacznie trudniejszej sytuacji może to oznaczać konieczność pewnych wyrzeczeń dla grup lepiej zarabiających.

Uwzględniając decyzje o podwyżkach płac i świadczeń pieniężnych, ocenia się, że w r. 1981 wzrost przychodów pieniężnych społeczeństwa wyniesie ok. 12 proc.

Wśród celów społecznych rząd nadaje wysoką rangę rozwojowi budownictwa mieszkaniowego.

Wstępnie zakładamy, że program budownictwa mieszkaniowego na rok 1981 zostanie określony na poziomie rzeczywistej realizacji zadań w roku bieżącym. W celu ewentualnego osiągnięcia większych efektów przewiduje się określenie rezerwy środków finansowych i rzeczowych. Zerwa ta zostaby rozdyspo-

W br. musimy liczyć się z wyraźnym osłabieniem tempa przyrostu dochodów budżetowych. Decyduje o tym skumulowane działanie wielu czynników, zwłaszcza narosłe w poprzednich latach nierównowagi gospodarki, znajdujące m. in. swój wyraz w brakach zaopatrzenia w surowce i materiały, w trudnościach transportu oraz w znacznym wyprzedzeniu dynamiki funduszu plac w stosunku do produkcji. Dodatkowe są owo trudności nakładają się skutki przestoju oraz spadku intensywności pracy. Musimy więc dołożyć starań, aby jeszcze w IV kwartale w maksymalnym stopniu nadrobić straty produkcyjne, żeby zarówno ubytki w zaopatrzeniu ludności, jak i w dochodach budżetowych były jak najmniejsze.

Szacujemy, że dochody budżetowe w br. wyniosą 1.235 mld zł, tj. będą o ok. 10 mld zł mniejsze niż przewidywane wydatki. Musimy bowiem liczyć się z tym, że tegoroczne wydatki budżetowe poważnie przekroczą poziom planowy. Ulegają one bowiem dodatkowemu zwiększeniu m. in. w wyniku konieczności dofinansowania wielu deficytowych przedsiębiorstw w związku z podwyżkami plac i dalszym wzrostem dopłat do gospodarci, a zwłaszcza żywności i o. szczonego nimi gospodarowania. Dotacje do produkcji są też czynnikiem niezbyt sprawnie działającym do dochodu narodowego; korzystają z nich zarówno bogaci, jak i biedni. A kto wie, czy nie w większym stopniu lepiej zarabiający niż mniej zarabiający.

Na poziom dotacji w budżecie w przyszłym roku może w istotny sposób wpłynąć reforma cen zaopatrzeniowych, której zasady obecnie modyfikujemy. Zakładamy, że reforma ta nie powinna bezpośrednio wywrzeć wpływu na ceny detaliczne w roku przyszłym.

Obok wzrostu plac istotnym czynnikiem zwiększenia dochodów ludności w przyszłym roku będzie zdecydowana ostatecznie podwyżka zasiłków, rent i emerytur, konsekwentne wdrażanie ubezpieczenia emerytalnego indywidualnych rolników. Konieczne będzie na tych odcinkach dofinansowania ze środków budżetu państwa.

W projektowaniu budżetu na przyszły rok musimy liczyć się z wzrostem o 20 proc., tj. o ponad 7 mld zł wydatków na gospodarke komunalną i mieszkaniową.

Zakładamy także stosunkowo wysoką dynamikę wydatków o ok. 6 mld zł, tj. o 12 proc.

Doceniamy także konieczność zapewnienia odpowiedniego środków na naukę. Przewidujemy także wzrost wydatków na sferze usług społecznych i kulturalnych w granicach 14 proc., na ochronę zdrowia i opiekę społeczną przewidujemy ok. 16 proc.

Wydatki na administrację państwową chcemy zaplanować, kierując się zasadami daleko posuniętej oszczędności i racjonalności.

Mimo wielu posunięć oszczędnościowych, wydatki budżetowe na 1981 rok wydatnie wzrosną — szacunkowo o ponad 10 proc. Sfinansowanie tak dużego wzrostu wydatków wymaga zwiększenia w przyszłym roku dochodów. Tymczasem wiele czynników ograniczy w przyszłym roku dynamikę dochodów budżetowych m. in. zapowiadany wzrost plac, zwiększający koszty i pomniejszający akumulację. Li-

Wystąpienie ministra Finansów Mariana Krzaka

Drugą grupą przedsięwzięć oszczędnościowych polega na ograniczeniu środków finansowych pozostających w dyspozycji przedsiębiorstw państwowych przy ściślejszym ich dostosowaniu do aktualnych zadań rozwojowych, a więc do zmniejszonego poziomu nakładów inwestycyjnych i przyrostu zapasów.

Projekt budżetu państwa będziemy musieli skonstruować pod przemożnym wpływem zapewnienia wzrostu środków na spożycie indywidualne.

Np. dotacje do artykułów konsumpcyjnych w br. wyniosą ok. 240 mld zł. Skale tych dopłat ilustruje fakt, że do zakupu sprzedawanego w sklepach kilograma mięsa do placam średnio ponad 30 zł, kg masła — 60 zł, kg sprędanego na bony cukru — 15 zł, a do kg maki — 4 zł. W konsumpcji męskiej, państwo pokrywa ponad 50 proc. kosztów przejazdów.

Problem dotacji budżetowych do produkcji budzi liczną wątpliwość i kontrowersje. Uważamy, że nadmierne obecnie rozdyt system dotacji jest czynnikiem utrudniającym racjonalną konsumpcję, osłabia bodźce do rozwoju produkcji środków konsumpcyjnych, a zwłaszcza żywności i o. szczonego nimi gospodarowania. Dotacje do produkcji są też czynnikiem niezbyt sprawnie działającym do dochodu narodowego; korzystają z nich zarówno bogaci, jak i biedni. A kto wie, czy nie w większym stopniu lepiej zarabiający niż mniej zarabiający.

Trudniej przedstawia się sytuacja z projektem budżetu państwa na rok przyszły. Już dzisiaj można powiedzieć, że nie będzie to jeszcze budżet, jaki chcielibyśmy przedstawić w przyszłości tzn. budżet dynamiczny, zrównoważony i zawierający wyraźną dominację i preferencję środków na wzrost usług społecznych, zwłaszcza na wydatki na poprawę warunków, rozdytowi oświaty, kultury i nauki. Nasze zamierzenia musimy dostosować do ograniczonych środków finansowych, którymi będziemy rozporządzali w przyszłym roku. Dlatego też w pracach nad budżetem na 1981 r. kierować się będziemy:

- zasadą zapewnienia pełnej realizacji polityki społecznej;
- dążeniem do maksymalizacji dochodów budżetowych w drodze stworzenia warunków dla poprawy gospodarności, a zwłaszcza obniżki kosztów w przedsiębiorstwach uspołeczniowych;
- zasadą konsekwentnego i głębokiego wdrażania oszczędności.

Program oszczędności zakłada wygosparowanie w br. ponad 30 mld zł, w roku przyszłym natomiast 27—37 mld zł.

Chcemy je osiągnąć w dziedzinach, nie mających bezpośredniego wpływu na realizację podstawowych celów społeczno-ekonomicznych i zadań NPSG.

czymy jednak na dodatkowe dochody z tytułu rozwoju produkcji rynkowej, na ograniczenia wydatków na inwestycje finansowane z budżetu oraz z tytułu wspomnianych przedsięwzięć oszczędnościowych. Szacujemy, że w przyszłym roku dochody bieżące budżetu państwa wzrosną o ok. 4 proc. Mimo to wstępny szacunek budżetu na 1981 r. zawiera jeszcze deficyt budżetowy w supie 24 mld zł. Musimy więc skoncentrować wysiłki na poprawie efektywności gospodarowania.

Udział dochodów z podatków i opłat od gospodarki nieuspołecznionej i ludności w ogólnej kwocie dochodów budżetu nie jest wprawdzie duży, ale z społecznego punktu widzenia polityka finansowa na tym odcinku ma istotne znaczenie. Podajemy obecnie analizę obowiązującą w stosunku do prywatnej gospodarki zasady opodatkowania i zamierzamy w najbliższym czasie przedstawić Sejmowi odpowiednie propozycje ich modyfikacji, dyktowane względami polityki społecznej. W propozycjach tych będziemy kierować się zasadami:

- zachęcania i pobudzania do rozwijania produkcji rolnej we wszystkich gospodarstwach indywidualnych;
- popierania rozwoju produkcji rynkowej indywidualnego rzemiosła i usług dla ludności oraz drobnej prywatnej produkcji na rynek i eksport;
- wdrażania wymagań sprawiedliwości społecznej, w myśl której szczególnie wysokie dochody powinny być odpowiednio opodatkowane. Pracujemy także m. in. nad udoskonaleniem podatku wyrównawczego, który dotyczy wszystkich osób o wysokich dochodach. Przewidujemy odpowiednią nowelizację ustawy o tym podatku, a także korektę opodatkowania działek i domków letniskowych, uważamy bowiem, że jest to forma własności mająca niekiedy wyrażne znamiona luksusu.

W przyszłym roku zamierzamy znacznie wzmocnić samodzielność finansową rad narodowych na podstawie przeprowadzonych uprawnień gospodarczych. Umocnienie finansów rad narodowych realizowane będzie również przez pozostawienie do ich dyspozycji ponadplanowych dochodów, zwłaszcza z powiększonej bazy gospodarczej i nie wykorzystanych już zaszczędzonych środków budżetowych. Ich kwota wyniesie w br. szacunkowo 5—6 mld zł, które rady będą mogły wykorzystywać według swojej uznania.

Nie możemy zakładać, że w przyszłym roku uda nam się zapewnić wzrost siły nabywczej naszego pieniądza. Powinniśmy jednak dołożyć starań, aby wzrosła jego naturalna rola jako miary wartości i środka podziału.

Nasze działania w zakresie polityki kredytowej w stosunku do ludności na najbliższy okres wychodzą przede wszystkim z przesłanki dostosowania trudnych warunków na rynku wewnętrznym.

Polityka kredytowa wobec indywidualnych gospodarstw rolnych jeszcze mniej nakerowana będzie na pobudzenie wzrostu produkcji. Obok wielu działań na rzecz racjonalizacji obrotu ziemia, większej koncentracji ziemi w gospodarstwach rozwojowych, pomoc kredytowa w przypadku inwestycji koncentrować się będzie na przedsięwzięciach

modernizacyjnych, wnoszeniu budownictwa inwentarskich oraz obiektów związanych z przechowywaniem i uszlachetnianiem pasz.

Polityka kredytowa wobec rzemiosła, prywatnego handlu i usług uwzględnił będzie w pierwszym rzędzie rozwój nowych zakładów, zwłaszcza w branżach deficytowych oraz zakładów produkujących materiały budowlane w oparciu o surowce lokalne.

W kredytowaniu indywidualnego budownictwa mieszkaniowego i remontów domów zakładamy podwyższenie maksymalnej kwoty kredytu jednostkowego i zwiększenie kwoty kredytu niższej oprocentowanego.

Kredyt na ratalne zakupy artykułów przemysłowych usług będzie udzielany, jak dotąd, na artykuły i usługi ustalone listą towarową w zależności od sytuacji rynkowej. Wzmocnimy rolę kredytu udzielanego młodym małżeństwom na zagospodarowanie. Podniesiona została górna granica tego kredytu do 70 tys. zł, wydłużono okres jego spłaty do 5 lat i poszerzono krąg osób uprawnionych do tych pożyczek.

Podjęliśmy prace nad wprowadzeniem nowych form wkładów terminowych związanych z przedpłatami na niektóre poszukiwane na rynku artykuły przemysłowe trwałego użytku.

Pracujemy nad systemem oszczędzania na indywidualne budownictwo mieszkaniowe, ułatwiający także średnio sytuowanym grupom ludności zgromadzenie w dłuższym okresie czasu środków na ten cel.

W sprawach dotyczących sytuacji płatniczej naszego kraju oraz zamierzonych kierunków działania w tej dziedzinie trzeba zwrócić uwagę na następujące sprawy:

- w obrótach z państwami socjalistycznymi mamy sytuację płatniczą stosunkowo pomyślną. Nasze obroty handlowe z tymi państwami są zrównoważone. Ostatnio uległy one wzrostowi m. in. dzięki pomocy, jaką okazał nam Związek Radziecki i niektóre kraje socjalistyczne. ZSRR udzielił nam kredytu w rublach transferowych, pozwalającego zwiększyć wielkość importu z tego kraju w stosunku do naszego eksportu. W ostatnich dwóch miesiącach skorzystaliśmy również pomocy kredytowej udzielonej nam przez ZSRR w walutach wymienialnych. Kredyty te pomogły w rozwiązywaniu niezwykle skomplikowanych problemów, w obliczu których znalazła się nasza gospodarka w sferze obrotów z krajami zachodnimi.
- Nasze zadłużenie wobec krajów kapitalistycznych osiągnęło w ciągu kilku ostatnich lat nadmierne rozmiary. W 1981 r. zakładamy zwolnienie tempa wzrostu tego zadłużenia w porównaniu z latami poprzednimi i to mimo poważnego zwiększenia wydatków związanych z obsługą kredytów zagranicznych oraz konieczności uzyskania dużej kwoty nowych kredytów, zwłaszcza nowo zdoła, pasze, niektóre surowce oraz materiały.
- Czynnikiem, który powinien nam pomóc do zbilansowania w 1981 r. wpływów i wydatków dewizowych, a równocześnie wpłynąć na osłabienie tempa wzrostu zadłużenia powinno być zakładane osiągnięcie w obszarze walutowym krajów kapitalistycznych nadwyżki eksportu nad importem.

